

[Knud Damgaard]

og renholdelse af ejendommen. Det må også medføre, at lejerne får forelagt udlejernes ønsker om forbedring af ejendommen, samt at lejerne kan kræve, at de af udlejeren stillede forslag kan afgøres ved en afstemning blandt beboerne. Disse ting hører afgørende med i vurderingen af rimeligheden i de forøgelser af bidrag, som regeringsforslaget rummer.

Det er også uforståeligt, at regeringen ikke har lagt op til en ensartet lejelovgivning for hele landet. Opdelingen i regulerede og uregulerede områder forekommer i dag meningsløs og vil give så store skævheder i huslejedannelsen, at man nødvendigvis må se på disse forhold. I uregulerede områder er det som bekendt det lejedes værdi, der bestemmer huslejen. En vurdering af det lejedes værdi er ofte meget vanskelig og skaber stor usikkerhed. Dertil kommer, at den boligmangel, der kan konstateres, gør huslejestigningerne afhængige af udbud og efterspørgsel. Vi ved, at det i praksis betyder for store stigninger, og må derfor kræve, at der nu endelig sikres en ensartet lovgivning på dette område. Hele landet må have et grundlag, der bygger på det omkostningsbestemte princip ved lejeansættelser.

Forslaget vedrørende individuel boligstøtte og boligsikring er en grov nedskæring. Jeg forstår godt, at regeringen ikke har haft lyst til at vise konsekvensberegninger frem. Dem har så til gengæld andre foretaget. De beregninger, der er lavet, viser, at familier i det nye almenyttige byggeri vil miste ca. 2.000 kr. på årsbasis på grund af nedskæringerne af boligsikringen.

Regeringen har søgt at give befolkningen det indtryk, at pensionister holdes fri af denne nedskæring. Boligydelsen skulle der ikke ændres ved. Dette er i direkte strid med sandheden. Den hidtidige pris- og løntalsregulering bortfalder. Konsekvensen er en nedgang i boligydelse på ca. 1.000 kr. for pensionister med lave indkomster, som bor i det nyere almenyttige byggeris små, velindrettede lejligheder, der netop tager sigte på bl.a. ubemidlede pensionister. Det, der sker, er, at den gældende pris- og løntalsregulering af satser og beløbsgrænser sættes ud af kraft i 1983 og 1984. I stedet indføres en regulering på 4 pct. Den gældende lov ville have ført til en regulering på 10 pct. i 1983, idet denne regulering er baseret på juli pristallet i 1982.

Løftet til pensionisterne bryder man altså med dette lovforslag.

Slem er det hele i virkeligheden, men værst er det måske, at regeringen forholder sig passivt i forhold til den katastrofale situation, der eksisterer i byggesektoren. Konkurs og ledighed udgør tragiske talstørrelser. Intet forslag til bedring er lagt frem. Socialdemokratiet erkender, at der ikke findes lette løsninger, endsige mirakelløsninger, men den rådvildhed, der hersker i regeringen, kan ikke accepteres.

Jeg har allerede nævnt indeksfinansieringen i forbindelse med spørgsmålet om en oplysningskampagne. Derudover er det nødvendigt, at der træffes de politisk-økonomiske foranstaltninger, der er påkrævede. Her spiller pensionskasser og forsikringsselskaber en afgørende rolle. Den tidligere regering lagde i den forbindelse afgørende vægt på et forslag, der kunne have sikret en kurs på indeksobligationer i nærheden af pari. Det kunne der ikke findes forståelse for. Nu har regeringspartierne overvundet betænelighederne ved beskatning af disse fonde og serverer os så et forslag, der er blotet for perspektiv. Det, der kunne være blevet til et konstruktivt forslag til gavn for byggeriet, er i stedet blevet til et formueskattetogt uden perspektiv.

End ikke den detalje at friholde indeksobligationer for beskatning eksempelvis i 1983 har man kunnet enes om. Indeksobligationernes muligheder må derfor have en fremtrædende plads i debatten. Vi ønsker indeksobligationer fritaget for beskatning, indtil vi gennem en skattereform kan opnå en realrentebeskatning. Det vil kunne bidrage til en bedring i byggeriets situation i 1983.

Vi må dernæst have sikret, at den sociale pensionsfond og andre offentlige fonde får mulighed for og tilskyndelse til at udvide deres obligationsbeholdning med indeksobligationer. Med en fornuftig kurs på disse obligationer vil ejerboligen få en rimelig chance. Det kunne medvirke til at få ryddet op i tallet af usolgte huse og bidrage til, at der kom gang i nybyggeriet af ejerboliger. Dette er hårdt tiltrængt også af hensyn til det hjemmemarked, der er nødvendigt som en forudsætning for udbygning af eksporten.

Vi må dernæst sikre, at det meget store behov for ungdomsboliger bliver dækket.